

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiin, strada, Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Romîn”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancte se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rînduri cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin 8 Februarie.

Orizontul politic este deja acoperit cu nori încălcați de fulgere, cari se descarcă, aproape de două luni de zile, în sudvestul monarhiei.

Relativ ar fi puține jertfele ce le cere reșcoala din Dalmația și Erțegovina. Este vorba numai de o reșcoală a unor oameni, precum se vede din proclamațiunea lor, cari se cred asupriți. Ei au înscenat ceva ce nelinșesece, un reșboiu a purta în toată forma nu ei sînt chemați și în stare. Însă dacă atențiunea noastră nu rămâne ațintită numai asupra acelei părți, ne vom convinge, că norii cei grei, se ridică din altă parte.

Diverse telegrame ne spun demult că mulțime de Ruși și ofițeri rusesci trec peste Ruscicu cătră părțile reșcolate. Prin aceasta vrea să se indice, că reșcoala din Dalmația și Erțegovina își are rădăcinile mai departe decăt în stăncile cele goale în care se află reșcolauți și că este numai introducerea unui reșboiu în toată forma. Dar și banii de cari dispune poporațiunea cea seracă reșcolată, cetim în diarele cele mari, că ar fi de o proveniență, care arată că isvorul mișcării trebuie să fie în alt loc și nu numai în Crivoscia și Erțegovina.

Mai bătoarea la ochi decăt toate aceste este pentru ori cine atitudinea generalului rusesc Scobelev. Acesta, după ce a alarmat odată lumea cu „păharul de apă”, la banchetul în care s'a serbat victoria lui asupra Technitilor în Asia, înainte cu un an, alarmează de nou lumea cu un discurs adresat junilor sârbi din Paris, cari l'au salutat prin o deputațiune. Generalul spune sus și tare că inimicii Slavismului sînt „Nemții” și că nu va trece mult și între Slavi și Nemți va trebui să decidă lupta cea lungă și săngeroasă, dar care după cum speră densus se va termina cu victoria Slavilor.

Discursurile lui Scobelev sînt de natură privată, însă în gura unui

general rusesc ele au o însemnătate care trece peste cercul privat, mai ales cînd se știe că acum de curînd generalul a fost distins de țarul rusesc, dînd unei corăbii mari numele generalului.

Norii cei mai grei, se vede din semnele aceste, se ridică dar din Nord-ostul Europei.

Făr de a ne face prozoci, cum și cînd vor reversa acei nori năpăstie lor și asupra cui, un lucru este clar, că monarhia noastră nu va rămâne neangajată în lupta de care vorbesc generalul rusesc.

Poate că dincolo de Laita oamenii situațiunei au prevădut aceasta mai de mult și de aceea au dat politicii lor interne o direcțiune mai mulcomitoare pentru elementele diverse ce se află și acolo. Bărbații de stat de acolo vor fi cugetat că crisa ce are se vină peste monarhie se afle diversele naționalități împăcate și gata a se jertfi pentru comuniunea în care trăesc.

Timpul nu putem săi cât e de lung și căt este de scurt pînă la sosirea acelei crise. Relațiunile oficiale se asigură că sînt între monarhia noastră și cea rusacă încă bune. Asigurările de felul acesta, nu odată, s'au dovedit cu puțin temei și ele s'acum pot fi, dacă există cumva încă, în impregurările descrie de o autoritate rusacă cum este Scobelev, de o durată foarte scurtă. Dar bărbații politici cu frênele guvernului în mîni din jumetatea noastră a monarhiei fac ceva pentru îmbărbătarea la patriotism? Fac; căci ne fac proiecte de legi care se revocăle inimile oamenilor celor mai pacinice și le înșofte de desprețul cel mai neutilificabil, nici întrebând măcar pe naționalitățile nemaghiere dacă au și ele de țis ceva la acele proiecte. Ba oamenii acelor ce sînt stăpînitori ai situațiunei se desfacează tocmai acum întru a înșina patrioților probați lucruri, prin cari vor săi stigmatizeze de trădători.

În fața evenimentelor cari vedem

că se prepară în și fața tratamentului de care avem parte, sîntem înșuit datori de a fi deștepți privighitorii asupra noastră. Numai așa cu privilegiare deșteaptă și trează ne vom strecura întregi printre evenimentele grele. În deosebi se ne deprindem a face deosebire între prozoci adevărați și prozoci mincioși. Despre aceasta însă de altădată.

Revista politică.

Sibiin, 8 Februarie.

Debaterea bugetului în casa deputațiilor din Viena a fost foarte vie. Cechii și Nemții cu deosebire și-au ținut prelegeri împrumutate despre patriotism, cari, pe ici pe colea, mai că era să dea afară din marginile limbajului parlamentarului. În lupta aceasta înfocată contele Taaffe a păstrat o atitudine, care se poate în parte vedea și din discursul ce reproducem mai la vale și în laudatoriul ce îl dă foaia bismarkiană „Nord. Allgemeine Zeitung” din Berlin. Foaia aceasta în revista sa îndigita la atitudinea de bărbat de stat a lui Taaffe, care a pășit contra nemederațiunilor, de care s'au făcut vinoați atăt cei din dreapta căt și cei din stînga prin slavism respective germanism exagerat, declarîndule simplu, dar nimerit, că Austria nu trebuie se fie nici exclusiv slavică, nici exclusiv nemțescă și cî numai Austria. — Nu credem că ne va fi scăpat din vedere, vre-un astfel de laudatoriul dat și dlui Tisza, care cu ocașiunea deșabaterii fondului de dispozițiune a fost așa de afabil încăt a declarat că Ungaria e numai a Maghiarilor.

În cursul discuțiunei bugetului, comitele Taaffe, presidentul consiliului, rîspundînd discursurilor deputațiilor din opozițiune, manșine că rîspunsul său la interplera care privitoare la escele care au avut loc în Boemia a fost basat pe sentințele date de tribunale și pe raportele adresate de autorități locale.

„Guvernul, adauge el, nu caută forța sa în separațiunea estremă, ci în unirea diferitelor popoare ale monarhiei. Însși stînga nu ia în serios aserțiunea unuia din membrii săi că guvernul vooesc se facă din Austria un stat slav, și că guvernul crede că Austria este un stat german; căci Austria este Austria; Austria este o reuniune de diferite naționalități, dar bucurîndu-se toate de aceleași drepturi, care drepturi nu sînt limitate de căt prin exigențele unei vieți politice comune. Nemulțămirea Boemiei n'a fost provocată de regimul actual; este rezultatul multor lucruri ce sau făcut sau s'a comis de a se face mai nainte. Se țice că deputații din stînga trebuie se respingă bugetul ca german și ca austriaci; eu cred că îl pot respinge poate ca germani, dar nu ca austriaci.”

Comitele Taffe termină opunîndu-se cu energie la aserțiunea înaintată cum că se ascunde la spatele coroaiei; din contră el se pune înaintea coroaiei pentru a protege drepturile sale contra ori cui ar îndrăsi se le atace.

Dr. Dunajewski, ministru de finance, ia apoi cuvîntul pentru a respinge atacurile opozițiunei cu ocașiunea bugetului; regretă că lupta între partide este continuă și discușiia înșofită de cuvinte injurioase ceea-ce face imposibil ori-ce înțelegere. Termină țicînd că guvernul va rămîna cu toată opozițiunea violentă și înjustă a stîngei.

Generalul Scobelev a primit în 17 Februarie n. o deputațiune de Sârbi din acei ce petrec în Paris. După „France” Scobelev ar fi țis cu ocașiunea aceea întrebări: „Este de lipsă ca să vă spun și să vă mărturisesc, pentru ce Rusia nu se află tot-deuna la înălțimea misiunei datorințelor sale patriotice în genere și ale rolei sale slavice în special; pentrucă în lăuntru și în afară sîntem dominați de influențe străine. Noi a

FOIȚA.

Cugetările unei regine.

Introducere de dl. Louis Ulbach (Nouvelles Revues)*
(Încheiere.)

II.

Îmi rămîne să esplic cum sînt editorul cugetărilor ce urmează:

Aușdesc despre poesiile d nei Carmen Sylva, și cum exprimam părerea mea de rău că nu le pot înțelegere, cineva din cei din giurul Reginei, îmi țise:

Maiestatea Sa scrie tot așa de bine franțozesce, cere să ții arete albumul!

Făcui cererea. A trebuit să stăruesc ca să înduplec o modeste care mult ce împotrivi. Eram otrărit a gâsi escelent aceea ce mi se va da se citesc; însă îndată ce ceti în o pagină sau două,

mirarea și admirarea fură atăt de sincere, încăt le tradusei prin mărturirea primelor mele reșoluțiuni de lingșitor, și prin propunerea, mai deamîna de Regină, de a mi permite critica.

Această permisione mi fu dată. Primii la Paris o copie a manuscrisului. Ce am criticat? Nimic, mai nimic. Am cerut mai bine voia de a culege din acel belșug spre a mi îngreuiua publicarea. Am fost surprins, și cetitorul va fi ca și mine de sensul esact al cuvintelor. Cînd mi s'a înțemplat de a propune o schimbare, din cauză de germanism, am întimpinat o așa greutatea ca să găsesc o espresiuie care se strîngă mai desapoape cugetarea, încăt m'am referit totdeauna la Regina și cuvîntul esact, de preferit, mi-a fost trimisă din România, pe cînd îl căutam în zadar aici.

Am așelat în mod sistematic cugetările rîspite. N'am dat toate variantele țicare s'au prezentat în imaginațiunea autorului, dar n'am corectat nimic, n'am schimbat nimic. Este textul original, sincer, autentic al unei

opere remarcabile sub mai multe puncte de vedere, pe care îl presint cetitorului francez.

Nu prea ne plac în Francia culegerile de cugetări; poate de aceea avem multe. Această culegere va învinge prejudecătă. Ea se poate compara, nu numai cu cărțile despre care am vorbit la început, dar cu maximele cele mai ilustre. Ea poate susține comparațiunea. Cetitorul este prevestit de originalitatea, de familiaritatea precum și de cutezarea ce va gâsi. Ori ce cugetare omenească care se afirmă, este o reșcoală latentă în contra unei ortodoxie. Însși șfioasa d-na Swetchine cînd marivă dează asupra credinței sale o face critică, și găsesc că este o cugetare sacrilegă, spre exemplu de a țice despre minuni: „Sînt lovitori de stat ale lui D-șeu.” Dacă D-șeu face lovitori de stat, el violează Constituțiunea sa.

Lamartine a țis într'un vers frumos:

A merge singur eliberază; a cugeta singur divinșează!

A se divinșea, este a se face familiar cu Ței în funcțiune.

O altă imputare se poate face cugetărilor celor mai noue; este că ele au one-uri un aer de rudenie cu cugetări vechi cari par a fi strămoșele lor.

Îns cum se cauți adevărul sau contrariul lui, fără a te întalni cu alți căutători? De vreme ce am împrumutat comparațiuni dela d-na Swetchine voiu urma.

Ea s'a întalnit cu Proudhon în modul cel mai vîdit. Acesta a scris unde-va: „Revoluțiunile nu-și ating scopul de căt întrecîndu-l.”

D-na Swetchine țice:

„Caracterate pasionate nu-și ating scopul de căt după ce lau întrecut.”

Aceea-și ideie, aceea-și espresiuie. Acusa-vom oare pe Proudhon că luat din sacul d-nei Swetchine?

Ore evlavioasa a căutat în busnărul filosofului necredinșos? Nu.

Regina României, întalindu-se cu La Rochefoucauld, La Bruyère și cățiva alții, se o lăudam, fără a ne mira. Pe

* Din „Românul”.

casă la noi nu sîntem a casă, străinul este pretindinea, el își vîră mâna în toate. Noi sîntem jertfele înșelate ale politicii sale, jertfele intrigelor sale, sclavii puterii sale. Cum se chiamă acest străin, acest invadator, acest intrigant, acest inamic periculos pentru Ruși și pentru Slavi? El voi numi, este urdîtorul impulsivului spre orient, el cunoscașii, este Neamțul. Repet și vîră rog nu uitați Neamțul este inimicul. Lupta dintre Nemți și Slavi, care nu se va pute încungiura, este chiar foarte aproape, ea va fi lungă și sîngeroasă și înfiorătoare, se va sfîrși însă cu victoria Slavilor. Voi vîră să știți de ce se va înfîși, pentru că deja curge sînge slavice. Ve spun numai atât, că dacă s'ar atinge state protejate de tratate europene, ei bine, atunci nu vîră bate singuri. Ve mulțămesc încă odă și la revvedere pe câmpul de luptă contrainimicului comun."

"D. Ztg." observă cu ironie, că țarul Rusiei, după discursul acesta va mai batea cu corabie pe numele lui Scobelev. Pentru completarea tabloului situației aceeași foaie mai adaugă o împărțire a „Berl. Tagblatt”, că dela Petersburg s'ar fi făcut întrebarea la Viena, dacă aci ar fi plăcută de nemireia lui Ignatieff ministru de externe, cu care ocaziune s'au mai dat încă odă asigurări despre iubirea de pace a țarului. La întrebarea aceasta dela Viena s'a dat răspunsul, că la cazul când Ignatieff ar deveni ministru rusesc, de externe Kálnoky se va retrage și i va urma Andrassy. — *Se non e vero . . .*

Germania în fața acestor alarme stă foarte calmă. „Nat. Ztg.” țică că dintr-o parte oare care s'au făcut încercări a scoate presa germană din fleghiță. Aceasta și alte foi germane însă sînt de părere că sentinela trebuie să păstreze sînge rece. Abia acum vine „Post” una din argatele cancelariului de fer, cu un articol pomositor: „Panслависті и Руші”, în care espune cum, încet cu încetul, opiniunile în Rusia se îndreaptă în contra Germaniei.

Dela rescoală nu sînt sciri mai însemnate.

Discursul

comitelui Taaffe rostit în „Reichsrath” la 15 I. c.

Ministrul president comite Taaffe: „Înaltă Cameră! Mă simt necesitat a lua cuvîntul, spre a răspunde la unele expectații. Guvernul trebuie să sufere mult, dar toate au marginile lor. Știms ce-o am înaintea camerei mă constrînge a lua cuvîntul. S'a țică că răspunsul meu la

ricolul și gloria cugetărilor celor frumoase este de a semena între ele.

Dar cea ce îi este personal, ceea ce dă un caracter deosebit și mișcător cugetărilor ei, este stîrnița sa de a analiza, de a defini memorocirea, suferința, de a judeca realitatea, de a mărturisii, revoltele și resemnările sale de mamă fără copii, de regină fără moștenitor.

În aceste subiecte gingașe pentru densa, nu este nici una din cugetările ei cari, chiar atunci când nu te iberse de la început, sî nu merite a fi recitată și meditată.

Voiu țică în sfîrșit, ca să mă resum, că dacă în locul numelui unei femei, al unei regine, aș pune o semnătură necunoscută, anonimă, sub aceste citațiuni, ele tot ar iberși și poate și mai mult, prin individualitatea lor. S'ar simți și mai tare că este în acest scriitor aceasta raritate: un cugetător, o ființă, cine va în fine!

Louis Ulbach.

interpelarea lui Klier, privitoare la ecesele (cari s'au pretrecut în Boemia) a fost o batjocurare a camerei. (Strigări în stînga: Așa e!) Aceasta aserțiune trebuie să o resping, din două privințe. Mai întăiu o spun cu cuget bun, că guvernul e departe de a ave o asemenea intențiune. Și că pentru obiect, judece on. cameră, dacă răspunsul basat pe sentențe date de tribunalul imp., din cari fie care cuvînt este dovedit prin acte îl poate privi ca o batjocorie. (Mare sgomot) Mai departe s'a țică, că aserțiunea făcută încealtă cameră, dovedese sau o mare cetezare sau lipsă de pricepere. Nu dovedese nici una nici alta, ci ceea ce arată este consecința. (Iaritate și sgomot în stînga) . . . Cu consecința se poate face mult. Unii au ris că guvernul făcî tot nu e înțeleș asupra scopului împăcării. Aceasta i se îngreuează foarte dacă dintr-o parte anumită se caută unirea și împăcarea numai într-o estremă desbinare. Eu caut înțelegerea și împăcarea în unirea diferitelor popoare ale monarhiei."

"S'a mai țică că majoritatea și guvernul ar ave de scop a face din Austria un stat slav, respective cehu. Ce se atinge de guvern, căci în numele partidei nu sînt îndreptățit a vorbi (mare iaritate în stînga, emoțiune în dreapta) — partida ve va respunde cred — eu nu voi spune multe. Am convingerea, că domni din partea stîngă a camerei nu cred în interiorul lor, că guvernul actual voiese să facă din Austria un stat cehic (Voci în stînga: ba da!) tocmai așa de puțin, precum nu cred, că guvernul voiese să facă din Austria un stat german. (Aplause în dreapta. Mare sgomot în stînga). Austria este Austria, un loc de reunire pentru toate popoarele, undes sub sceptrul Austriei se pot bucura de drepturile lor, cari drepturi nu sînt mărginite decît de cerințele vieții lor politice comune. (Aplause sgomotoase îndelungate în dreapta.)

Dacă s'a vorbit de amărăciunea ce domnese în Boemia apoi nu voiese țică că ea nu ar exista de loc; dar a aserie aceasta pretinsă nemulțămire numai regimentului actual, nu mi se pare drept; ea este rezultatul mai multor fapte și omisiuni ale guvernului anterior. (Aplause în dreapta) S'a țică mai departe, că partida stîngă poate se refuse liniscită ministeriului votarea bugetului. Conced că aceasta o pot face ca Germanii, nu însă ca Austriaci. (Aplause sgomotoase în dreapta. Ohoh în stînga. Voci: Retrageți cuvîntul: La ordine!)

S'a țică și aceea, că ministrul president se ascunde în dosul portofoliului și a firmei. Trebuie să combat aceasta cu cea mai mare decisiune (cu voce tare). Mă voi pune de a fi de lipsă înaintea portofoliului și dacă e vorba de dreptul Coroanei nu aștept pînă ce este lovit, căci îmi țin de cea mai mare datorie a aperi dreptul coroanei (strigînd tare spre stînga) la ori ce ocaziune contra ori și cui fie atacul pe față s'au ascuns o voi apăra pînă ce va mai curge o picătură de sînge în vinele mele și pînă ce voi mai resula. Aceasta asigurare rog pe onor. cameră să o primescă dela mine (Aplause frenetice în dreapta. Repetări șuerături în stînga.)

Descoperirile lui Kossuth.

III.

La scrisoarea lui Kossuth ddo. 22 Noemvre 1860 comunicată în numărul nostru trecut ministrul president al Sardiniei contele Cavour a dat răspunsul son verbal lui Francisc Pul-

szky care se afla în Turin. Pulszky a raportat lui Kossuth în London următoarele:

"Cavour m'a chemat a țică dimineață la 7 oare la sine. „Am cetit scrisoarea,” îmi țică contele, „scrie-i: Pozițiunea noastră politică reciprocă nu s'a schimbata dela Septemvre încoace. Intențiunile noastre sînt tot aceleși ca și atunci. Situațiunea însă s'a alterat în mai multe puncte secundare. Atunci credeam că afacerile neapolitane se vor resolvi pînă la sfîrșitul lui Octomvre și noi vom pute organiza o armată neapolitană pînă în primăvară. Dar ne am înșelat. Ne aflăm acum pe la capetul lunei lui Noemvre și Regele din Neapole ține încă și acum Gaeta ocupată. Banacuvinița ne oprește a organiza contra Regelui soldații, cari ia jurat credință, mai ales în timpul când Regele se află în țeară; dacă am face aceasta, am sgodu cu deservire morală care și așa e foarte slabită, în punctul jurămîntului și al credinței. Ne am înșelat și în privința trupelor neapolitane. Acești soldați nu știu nici să se bată nici să facă revoluțiune; un recrut din provinciile superioare e mai bun de cît un soldat care a servit cinci ani în provinciile de jos. Deci n'am speranță, că ne va succede pînă în primăvară a organiza o armată fie și numai de 50,000 soldați, cioncirea a dona; pentru prima cioncirea acești soldați nu sînt destoinici. În provinciile superioare am îndoit recrutarea, asemînt două clase de etate deodată, trebuie însă să concediam pe țică acei cari au împlinit servițiul, prin urmare ne este cu neputință a spori armata în măsura de lipsă. Garda națională mobilizată de altă parte face 40,000 soldați, cari pot fi întrebuințați foarte bine pentru a dona cioncirea. Ne am înșelat mai departe și în privința voluntarilor. Aceștia ce e drept au fost în stare să invingă un corp atît de degenerat cum era armata neapolitană în cea mai mare parte a sa. Garibaldi însă nu au fost în stare să ia cu dinșii Capua sau să țină Cajazzo. Contra quadrilateralului fortificat nu i putem întrebuința. Garibaldi e neapreat de lipsă, pentru că dînsul singur semnifică o putere, el va pute opera numai în dosul Austriacilor sau în Dalmatia. El nu are talent de organizare: în timp de cinci luni nu a fost în stare să organizeze un singur batalion. Deci lucrul stă astfel: Noi sîntem destul de tari pentru a ne pot apăra și acum contra Austriei, dar pentru a lua poate noi înșine ofensiva la aceasta nu vom fi pe deplin pregătiți nici în Martie. Mi ar plăce, dacă țică Ungariei s'ar afla în sesiune la termenul acesta sau și mai tîrziu, la începutul resbolului și dacă ea față cu guvernul austriac s'ar pune într-o astfel de opoziție, încât Dvoastre să cîștigați prin aceasta sprijinul moral al străimătății, căci dacă aceasta ar aproba rescularea, dvoastre n'ați avî să ve temeți de loc de o intervențiune din partea Rusiei. De acest pericol (de intervențiunea rusească) ve poate apăra mai bine Franța. Să fiu bine înțeles: noi vom resbolui unghuresc, din conștiință și din toate puterile, dar dacă ne va opri Franța nu vom pot face nimic. Ar fi deci foarte bine, dacă contele Teleki din Paris (sau altul dintre oameni dv. ce-i avari acolo) ar sustine simpativile Împăratului pentru Ungaria. Dta scii, căt de cu greu este a afla voință împăratului; eu cred însă că opiniunea despre dvoastre e astăzi în Paris, dacă nu mai bună, cel puțin nu mai rea decît în Septembrie; cred că simpativile pentru dvoastră sînt mai mari. Dealtmîntea aceasta e treaba dvoastră; eu din parte-mi voi face ce voi pute — Legiunea unghurescă o ținem; ba o vom spori, aceasta însă trebuie să se facă în tăcere. De o legiune

dintre străini nu poate fi vorbă. Pe Englezi trebuie să-i trimitem acasă: ce sînt des chinapanas, adevărată lepădătură a poporului englez. Trebuie să îndepărtăm toate elementele revoluționare polone, germane și franceze. Legiunea nu o putem disloca în apropierea litoralului adriatic, căci aceasta ar bate la ochi. Dar îndată ce va sosi timpul ea va înainta în tăcere spre Adria în timp de patru țică. Eri am decî ordinul, ca toți desertorii să se trimită la Neapole. Elementul de voluntari vom să-l folosim, un comitet după felul celui Bertanic, nu vom permite. Deci te rog a comunica lui Turrî că ori ce organizațiune de solui acesta nu se poate face decît cu scirea guvernului. Vom contribui și noi, dar contra ori și cărei organizațiuni de corpurile de voluntari făcută fără permisiunea noastră vom întrevîni cu toată asprimea guvernului. — Încât pentru Venetia nici noi n'am făcut alora, nici alții nu ne au făcut nouă propozițiuni, nici direct nici indirect. Dvoastră știți atît cît și mine despre acest lucru, nici cu un grîntă mai puțin; vîd din jurnale, că guvernul englez dooresc vînderea (Venetiei) și stăruiese a o realiza însuși. În mod oficial nu s'a făcut în această cauză nici un pas. Încât pentru mine eu sînt contra. Și din motivele politice interne dooresc resbolul contra Austriei, căci fără de acest resbolu Sudul s'ar contopi mai greu cu Nordul. Nu cred nici aceea că vînderea ar fi posibilă acum. Austriaci nici nu se vor învoi la aceasta, ei întăresc necontentit fortificațiunile și trimit arme și trupe în Venetia. Ei nu au cuget de vîndere. În aceasta privință n'a vîră să ve temeți de nimic. Dealtmîntea se fiu bine înțeles: dacă într-adevăr i va succede diplomației ceea ce eu nu cred — se înduplece pe Austria la vîndere, eu de facto nu voi pot respinge propozițiunea. Pînă acum nu s'a făcut nici un pas și nu cred că se va face. Ba dacă în timp de cinci ani nu ajungem la resbolu, atunci cred însumi că celelalte provincii austriace vor sili pe guvern la vîndere; între împregiurările actuale, când resbolul e neevitabil, nu se va alege nimic din vîndere.

Scrie țicate aceste lui Kossuth, scrie, că situațiunea nu s'a schimbata, se țină în vedere Parisul și că poate avî încredere în noi. Adio monsignore Pulszky!

Acest monolog — eu adecă abia poteam țică îci colea câte o vorbă, mai ales pentru a accentua că atențiunea noastră principală a fost și este a procede în conflegere cu guvernul regal — a ținut trei pătare de oară. Cred că nu am lăsat nici o idee principală din cuvintele sale.

Măne voi vorbi cu Benzi, cred că cele 45,000 fre. vor fi la dispozițiune, dar celelalte 45,000 de sigur că nu."

Manifestul Crivoscianilor.

Comitetul central al insurgenților, cețim în „P. Ll.", a emis un manifest, din care se vede căt de amăgite sînt persoanele de influență din armată, care se încred atît de mult în pretinția Rusiei și în neutralitatea statelor slave din vecinătatea noastră. Rebelii sînt convinsi că Rasia, Serbia și Muntenegru le vor veni într-ajutoriu.

Insurgenții din Crivoscia și Erțegovina au instituit un guvern provisoriu sub voivodul din Muntenegru Lazar Focia și fie care bandă de insurgenți are un steag de batalion muntenegrean ce poartă vechia coroană a lui Dușan. Proclamațiunea îndreptată cătră toți locuitorii din Bocche de Cattaro, Erțegovina și Bosnia este următoarea:

„În numele atotputernicului Djen! Mare Doamne al dreptății, ajută-ne noue!

Puternice corpuri de trupe imperiale ivi asupra noastră în Crivoscia și Ertegovina. Lumea întreagă își aștepte ochii asupra stăncilor și munților noștri și vrea să afle cauzele acestei mari concentrări militare. Nu este nimenea, care să nu cunoască cauzele crucimilor din anul 1869. Loctiitorul Wagner ni se prezentase pentru a ne împune milizia teritorială (Landwehr). Noi i-am spus: Permite-ne să ne aruncăm la picioarele puternicului Împărat și să l'rogăm ca să își îndrepte privirile de misericordie asupra miseriei noastre. Wagner ne a refuzat și ne-a aruncat o armată asupra capului.

În toamna trecută veni loctiitorul Rodich, tot cu scopul de a ne împune milizia teritorială; și de astădată l'am rogat să ne aștepte, și l'am provocat să ne împărtășească motivele acestei mesuri și se ne lămurească, fiindcă noi nu putem primi de loc milizia teritorială pentru raporturile noastre economice și de trai. Loctiitorul Rodich se învoi cu pretenziunile noastre, dar guvernul din Viena le respine. Pentru ultima oară ne a poruncit loctiitorul baronul Rodich prin profesorul Risto Covacevici să primim milizia teritorială, dar noi i-am declarat într'un mod categoric că ne vom opune recrutării pentru milizia teritorială și vom prinde armele contra încercării de a ne silii la serviciul militar, și vom lupta până la moarte. Noi am cucerit țeara dela Turci, Republica venețiană ne a respectat drepturile și Austro-Ungaria ne a confirmat privilegiile prin pacea dela Knezlac.

Locuitorii din cetăți s'au supus la serviciul milizii teritoriale, ei au scoli și institute de cultură și guvernul a făcut ceva pentru dinși. Dașine mai întâiu isvoară de cultură și de căști și vom fi gata a ne jertfi sângele și viața contra ori și cărui dușman.

Așteptând respunsul dela profesorul Covacevici eată că ne veni scirea despre sosirea episcopului nostru Ieronim Petronovici, care primise ordinul dela generalul Rodich de a ne îndupleca la serviciul militar. Oare cine a făcut pe destituitul baron Rodich să croadă, că această intervenție va fi mai cu succes decât a profesorului Covacevici, care voia ași câștiga ușor orduri și bani. Noi luasem hotărârea într'o adunare a închide bisericile, a delătura pe episcopul și de aceea am și respins cu indignație pe episcopul Petronovici, pentrucă acesta primind misiunea zadarnică nu a respectat nici drepturile noastre istorice, nici stăruințele noastre naționale, ci a îmbiat poporul nostru serviciile sale de luda pentru denumirea unui patriarh sârbesc. Când vlădica Petronovici însoțit de trădătorul Andro Giurovici a călcat pe teritoriul nostru, el fu silit a se reîntoarce la Risano. Căpitanul Andro Giurovici pentru trădarea sa fu denumit la intervenirea loctiitorului baron Rodich căpitan la societatea Lloyd, subvenționate de Austro-Ungaria.

În urma atitudinii noastre față cu vlădica Petronovici s'a hotărât în ministeriul din Viena nimicirea noastră; din acest motiv Rodich fu dimisionat și contra noastră se trimise jivialul baron Iovanovici, care în anul 1869 când cu a doua expediție contra noastră fusese greu rănit de pușcile și itaganele noastre. Stăncile și neînvingibilele spelunce ale munților noastre erauși în vor vedea a comandant suprem al trupelor austriace, dar domnul baron și loctiitor al Dalmației seși tragă sama, că de a căde în mâinile noastre, nu va mai vedea soarele, ci-gi va afla momentul printre stânci.

Baronul Iovanovici a hotărât să ne nimicească pe noi și pe aliații noștri din Ertegovina și Bosnia cu brutală forță militară a unui stat mare și se ne siliească a resigna la stăruințele noastre de libertate. Noi stin-

tem firm hotărâți a ne apera contra ori și cărui înaintări a trupelor. În cazul, dacă toți am căde pe câmpul de luptă ne vor resbuna frații noștri din Muntenegru, Ertegovina, Bosnia, Serbia, și Serbia veche și statele balcanice împreună cu marele imperiu al tuturor Russilor își vor măsura forțele lor militare și naționale cu trupele noastre austro-ungare. Noi singuri nu ne putem mesura nici cu armele, nici cu armata austro-ungară-germană, dar Djeul dreptății este cu noi, statele naționale simpatizează cu dreapta noastră cauză, toate popoarele iubitoare de libertate ne vor sprijini moralicește și materialicește. Națiunea engleză în frunte cu marele liberal și bărbat de stat Gladstone e pentru eliberarea tuturor popoarelor din Balcani de domnia străină și brutală. Împăratul Alexandru III și primul său consilier, autorul pacii dela San-Stefano, generalul Ignatiev, sînt foarte binevoitori luptei noastre de libertate. Principele Nichita din Muntenegru, sub a cărui comandă supremă am luptat trei ani contra Turcilor, e căștigat pentru sprijinul și ajutorul militar.

Noi declăram: Iovanovici! sângele ce se va vârsa pentru consilierea drepturilor noastre și pentru definitiva eliberare a tuturor Sârbilor, va căde asupra capului tui și a celor ce te au trimis în această luptă desperată. Fraților din Bosnia, Ertegovina, Dalmația, Serbia, Muntenegru și Serbia veche! Curagiu și constanță, urmașine pe noi locuitorii munților din Crivoscia și Ertegovina de sud, pentru a apăra drepturile naționale! Salutare fraților dela Neva și marea neagră! Salutare Bulgarilor, Sârbilor, Rușilor și tuturor Slavilor! În numele Atot-puternicului! Djeule al dreptății, Tu ne vei conserva.

În Crivoscia, în ziua Sct. Sava, 14/28 Ianuarie 1882.

Comitetul central al insurgenților pentru Crivoscia, Ertegovina și Bosnia.*

Serisori din Rusia.

(Correspondență particulară a „TELEGRAFULUI“)

S. Petersburg 24 Ianuarie 1882.

Pe masa mea de lucru, înaintea ochilor mei, am ultimul număr al teribilului țiar, clandestin „Narodnaja Volia.“ Vi îl trimit în plic cu această correspondență, este o raritate bibliografică, pentru al căpata este de trebuință, mare dibăcie și mult noroc. Cunoșc aici oameni cari plătesc 25—50 de ruble în hârtie pentru a primi un singur număr din acest țiar clandestin. Așa dar veți avea un țiar care costă peste o 100 de lei fie-care număr.

Articolul de fond este tipărit cu petiț și eată cum conchide redacțiunea teribilului țiar al nihilistilor:

„Suntem siguri că partitul nostru va rămâne fidel țintei sale, și aceasta până ce o va atinge. Principiul nostru în momentul de față este și va rămâne același, adică a lucra în țărtr'un așa mod, ca cataclisma să vie eată se poate mai curând, pentru a dăbori actualul guvern și a remite puterea în mâinele poporului desorbit seau, ce este acelaș lucru, în mâinele reprezentanților săi revoluționari.“

Aceste cuvinte, rostite pentru prima oară într'un mod cu totul franc au făcut se dice, pe guvernul rusesc se se puie la lucru cu o energie și mai mare. Am auzit în persoană dela un domn, care are relații foarte intime cu generalul Casloff următoarele cuvinte semnificative:

— Spiritul și aerul ultimului număr al „Narodnaja Volia.“ este foarte îngrijitor; guvernul crede că partitul nihilist și a găsit mulți proseliți printre armată și tocmai această isbândă i dictează simțimentul de încredere în viitor, pe care până acum nu l' dădea

pe față într'un mod așa de vedit. Este sigur că nihilistii și au găsit în fine un sprijin puternic.

Dar se lasăm și să avșărlim o ochire generală asupra imperiului.

În adevăr situațiunea interioară a Rusiei din ce în ce devine mai periculoasă și aducându-ne aminte despre antecedentele revoluțiunii din 1789 ne pare că revoluțiunea mare a Rusiei a și început se easă pe scena istoriei. Dintr'o parte țărănimea și lucrătorii de prin orașele imensului imperiu se agită și ferbera care s'a început la Odessa contra Evreilor și contra poliției și la Moscova contra administrațiunei locale nu se potolice, ci din contră se accentuează și crește din ce în ce mai mult. Sînt utimi de sate în sudul Rusiei, compuse de coloniști germani cari și ei în fine au luat parte activă la mișcarea generală în provinciile baltice, până acum liniștite, rescoala țărănoasă a distrus și distruge cu furie castelele și casele boerime indigene cară în centrul imperiului țărani ar stogurile cu grâu și fân, remase din anul trecut ale proprietarilor; în guvernamentalul Tula și Orel ar mereu casele boierime de prin sate. Pretendințiunea poporală dice că turbările din anul trecut n'au fost de cât începutul și că la primăvară va fi un reșbel mare care va costa mult sânge.

Da, guvernul rusesc are mult de lucru, stagnațiunea obișnuită a dispărut și o agitațiunea febrilă sgude poarațiunile imperiului. Guvernatorii, ispravnicii, stanovii etc. nu fac alt ceva de cât a mai ațita această agitație. Guvernul central crează comisii peste comisii, diocând că pregătește reforme mari, pentru a veni în ajutorul poporului muncitor; dar până acum nimic nu satisfăce așteptările mulțimei. Pentru a înlesni țărănimea rusă, care moare de miserie și foamete cronică, guvernul a scădut birul cu o rublă pe cap, plătit de către țărani pentru rescumpărarea pământurilor date dela 1861 prin ukasul de emancipare; însă această înlesnire este prea mică și poporul creșd în fine că i se va da ceva mai mult, nu voește să și peardă ilusiunile.

Boierime de prin provincii, ne find atît de oarbă, cum este guvernul se adună și cere imperios convocarea unui sobor, compus din delegații de zemstvo; acest sobor și cere drepturile legiuitoare și prin prerogative cerute, ne amintește les Etats généraux din Franța. Vă dau aici o singură citațiune din petiția trimisă Țărului de către zemstvo guvernământului Carcoff și iscălită de notabilitățile acestei provincii. Limbagiul curagios al acestei petițiuni a fost depedit prin esilarea celor iscăliți:

„Sărăcia generală a tuturor claselor societăței; distribuțiunea neegală a sarcinelor cătră stat, care face imposibilă acumulățiunea unei averi pentru clasele muncitoare; lipsa lui mitei între drepturile guvernului și ale poporului; formalismul guvernamental care ucide ori ce inițiativă socială; nivelul foarte jos al instrucțiunei populare; un chaos oribil al ideilor asupra drepturilor proprietăței, care cuprinde toate clasele societăței, și aceasta în mare parte din cauza lipsei de morală a persoanelor înalte, cari țin frânele cărmuirii provinciale; în fine, neputința de a distacuta liber opiniunile diverse ce percurg straturile sociale — toate acestea sus-enumerate, Hosudarul nostru, a produs o așa de mare nesigurantă în sînul societăței ruse, că corentul regulat al vieței sociale a devenit aproape imposibil și viitorul ne îngrozește într'un mod oribil... Turburarea generală a spiritelor s'a dat deja pe față prin rescoalele contra Evreimei; țărănimea de prin satele

„guvernamentalului Carcoff, așteaptă cu încrederea bizară la o împărțire generală a pământurilor (ciorni peread) și aceasta, grație unor sgomote, cari se respândesc prin însuși țărani s'au delat un capăt al imperiului până la astul.“

Semstvo din Carcoff termină prin cererea de a ordona convocarea unui Zemsky Sobor.

Cețiți, dacă nu ați cetit cartea lui Taine: „Les origines de France contemporaine“ și veți fi supriși de identitatele evenimentelor anterioare revoluțiunei dela 1789 cu acela ce se petrece înaintea noastră în momentul de față aci, Acolo spiritul revoluționar, (filosofia seculului XVIII. Voltaire și Rousseau) a creat — a născut această burgimese sublimă plină de vigoare de energie care a fost călăuză revoluțiunei, aci spiritul revoluționar contemporane (teoriile sociale și politice Karl Marx, Bacunine, Tschernichesky etc.) a creat și el avangarda s'a care prin organul clandestin al nihilistilor prin vocea oamenilor din Zemstvo proclamă sus și tare că oara reînvierii a sosit.

Petițiunile reprezentanților burgesiani din provincii nu sînt altceva de cât sunetul funebur al clopotelor la înmormântarea absolutismului. Țarul ar fi foarte cu minte să cedeze până ce nu l' va veni în gând poporul șese ca Bastilia rusească, fortăreața Petropavlovskă cea ce se va întempla pe neașteptate într'o bună dimineață; atunci de sigur că cerințele limitate și foarte modeste de ași se vor preschimba într'un ce cu totul alt și cine poate să dică ce va veni în locul guvernamentalului absolutist al țărilor, dacă revoluțiunea rusă și va desfașura aripele sale pentru a sbura pe viitorul necunoscut.

Varietăți.

* (Dar împărătesc.) Foaia oficială publică că Maj. Sa, din cutia sa privată, a dăruit pentru sericimea din comitatul Torontalului 10,000 fl. și pentru cea din comit. Timișului 4000 fl.

* (Personală.) Escel. Sa generalul de artilerie (Feldzeugmeister) Ferdinand Bauer, comandantul militarului de aici este ridicat la rangul de baron, în puterea ordinului coroanei de fer clasa II ce l' posedă deja de mai nainte.

* (Denumire.) Direcțiunea regim. u de finace a denumit practicantul de perceptor Daniil Gramoiu de oficial de perceptor clasa a șeasa.

* (Moarte.) Comerciantul de aici D. Demian a reșosat altăieri noaptea în urma unei boale scuite dar grele, lăsând în jelea cea mai adăncă pre soție, copii și rudeni.

* („Rumänische Märchen.“) Subt acest titlu a eșit de curând o colecție foarte frumoasă de povești românesci în traducție germană. Aceasta, eșită fiind din peana cunoscutei traducătoare virtuoză Mite Kremnitz, nu poate fi decât escententă. Ori care din cele 20 povești prezentate în tomul elegant, ce l' avem înaintea noastră, justifică părerea noastră foarte favorabilă despre publicațiunea cunetei filoromâne alui Titu Maiorescu, a cărui fiică Livia se onorează de autoarea cu dedicațiunea opului. Cartea frumoasă (296 pagini) editată în Lipsia la Wilhelm Friedrich are o scădere: e cam scumpă, prețul de 5 marce (ca 3 fl. v. a.) pentru o publicațiune ca aceasta fiind cam însemnat.

* („Rumänische Untersuchungen.“) Vestitul slavist Dr. Francisc Miklosich continuă cercetările sale despre limba română cu un zel foarte laudabil. Tocmai am primit în ediție separată din

tomul XXXII al memoriilor clasei filozofice-istorice a Academiei imperiale Vieneze: *Macedo rumunische Sprachdenkmäler*, cuprinzând partea românească din *Προβολιττα* lui Th. A. Kavalliotis din anul 1770 și partea românească-grecescă din *Εισαγωγή εις διασκευαία* de Daniil din anul 1802.

Publicația aceasta este foarte prețioasă, și autorul ei merită recunoștință cu atât mai mare, cu cât îngrijirea lui cu deosebire și pentru exactitatea reproducerii a fost exemplară. Tot acest academic vienez publică în „Sitzungsberichte der phil. histor. Classe (tom. CXIX, fasc. 1) o continuare din „*Beiträge zur Lautlehre der rumunischen Dialekte. Vocalismus II*“ Noi am primit-o și pe aceasta în ediție separată și ne grăbim a o recomanda cu tot adinsul tuturor celor ce se ocupă cu studium limbii noastre materne.

* (Stațiunea „Șibot“) a liniei drumului de fer transilvan, în urma unei dispoziții ministeriale, va purta de aici în colo numele oficial „Alkenyér.“ Era de lipsă dispozițiunea aceasta, căci altcum se prăpădea țeara.

* (Vânătoare oficială) cetim că s'a ordonat pe hotarele comunei Romoșel, Căstău, Cugirul-vechiu, Cugirul-nou și Sebeșel, unde lupii și alte răpitoare faceau stricăciuni mari între oi, boi, etc.

* (Incendiu dintrun meteor. În Bia, comitatul Terravei mici a cădăt în 4 Februarie n. o bucată de meteor pe un coperiș de paie, care îndată a și luat foc.

* (Incoronarea șarului-rusec Alesandru III. Mesagerul guvernului țărănesc aproape în fie care din numerice sale câteva amănunte despre pregătirile ce se fac pentru încoronarea din Moscva. Comandele sunt făcute pentru prima Maiu. Următoarele linii pe cari le estrag din numărul monitoriului de aqi vè poate da o idee despre splendoarea și luecul cu care actualul împărat are de gând să se încoroneze; eacă acele rânduri.

„Ministerul curței imperiale, invită pe dñii fabricanți de hamuri pentru căi să se prezente în cancelaria ministerului pentru a lua comanda de hamuri ce se vorintrebui pentru echipele procesiunii de încoronare. Numărul hamurilor trebucinoase este de 6000, adică pentru o mie cinci sute de trăsurii fie care fiind trasă de patru cai. Podoab le pentru aceste hamuri și desemnul lor se pot vedea în cancelaria curței imperiale.“

Așa dar inchipuitivè acum o procesiune de 1,500 trăsurii fie care fiind trasă de patru cai și vè veți face o mică ideă despre ceea ce va fi această încoronare a autoeraltului Rusiei... Toată Rusia, dela Oceanul de pace până la Nimen, și dela Marea Neagră până la Marea înghețată, vor trimite pe reprezentanții sei la această serbare. Al bieții raportori, corespondenți, etc, vor avea cel puțin în decurs de vro' trei săptămâni, material pentru scrierile lor... Un lucru, numai unul singur: să treacă această serbare în liniște și să nu se mai întempe ceva care să micșoreze splendoarea acestei sărbători. Din „Tel.“

* (La ce se mai pot întrebuința locomotivele.) Dela Alexandria de lângă frontaria ruso-polonă se scrie în „Times“: Din întâmplare s'a descoperit că locomotivele trenurilor accelerate au despărțiminte secrete, care se foloseau spre scopuri de contrabandă. Numai într'unul s'au găsit 1,231 punți țigări de cele fine, o mulțime de stufe scumpe

de mătăși și dentele. În urma de scopierii și arestării mai multui indivi. Este de mirat că — după cum s'a dovedit — conductorul mașinei n'a avut nici o cunoștință despre tot lucrul.

* (Un polițaiu păcălit.) Într'un din orașele României mulți d-ni erau la chief. Intre dñșii se găsea și polițaiu.

După ce mai multe sticle fură deșertate, unuia din comenși îi veni poftă să mănânce friptură de curcan, și cădu în spinarea polițaiu, ca, usând de autoritatea lui netăgăduită să facă tot posibilul pentru a găsi la ora aceea — căci erau 2 oare din noapte — un curcan.

Polițaiu se gândi, se resgândi, până că în fine trimise ca să'i cheme pe unul dintre cei mai renumiți pungași din oraș.

— Sori de ce te-am chemat, în treabă polițaiu pe pungaș, după ce acesta apră.

— Dacă îmi vei spune, voi ști, răspune pungașul.

— Să mi scoți din pământ, din earbă verde, un curcan.

— Vai de mine cococane, dar de unde să-l scot cu la ceasurile acestea?

— Nu știu, se mi aduci curcanul și pa.

Biatul pungaș se resemnă și eși pentru de a împlini porunca ce i-se dase. Peste o jumătate de oră apră cu un curcan în brațe, pentru care polițaiu i dete, după promisiunea pe care i-o dase, 4 lei. bacșiș.

A doua-zi dimineață, când polițaiu ajunsă a casă, fu condamnat să asculte, unmătoarea întempinare a soției sale:

— Bravo! bun polițaiu mai ești, dacă pungași îndrănesc să între chib în curte la tine și să fure. Inchipeșteți că astă noapte mi-sa furat cel mai frumos curcan.

Tablou !!!

* (Transfuziunea sângelui.) Printre operațiunile medico-chirurgicale din cele mai curioase, de sigur sunt puține ca aceea a transfuziunii sângelui. Prin ajutorul sângelui infușat s'a vădut revenind la viață anenici în gradul cel mai mare. Aceasta s'a observat și constatat zilele trecute la Paris.

O preocupată de paseri fiind atinsă de anemie dela o nasceru din cele mai grele, în care a pierdut mult sânge, dădu în și slabă astfel încât numai dinădă nici o speranță de viață. Toate remediile se încercaseră, dar în zadar. Rămăsese o singură speranță: a recurge la transfuziunea sângelui.

Un lucrător voinic se oferă că să i-se ea sânge din braș și operațiunea se făc. Acum preocupata este afară de ori ce pericol și merge din și în și mai bine.

Pe lângă aceasta mai este ceva vrednic de observat: lucrătorul dela care se luă sânge, o cară după această periculoasă operațiune putu să și reincepă munca sa zilnică.

Posta din urmă.

După o pauză de trei săptămâni insurgenții au început a da semne nouș de viață în ținutul Coritului. În 17 Februarie n. trupele au avut o luptă crâncenă cu insurgenții. În dina aceea intră Corito și Gațco s'a restaurat linia telegrafului, care insurgenții o rupseră cu o și mai înainte. O companie dela reg. de inf. 67 avea se apere lucrările. Pe la ameați insurgenții, vro-o 300 până în 400 au surpris compania la Coliba-Glava. Compania s'a apărât bărbătesc în contra inimicului superior cu numărul până când atrăgând focul de puse atențiunea garnizoanelor din apropiere

s'a trimis într'ajutoriu o companie și jumătate de vânători dela Gațco și o companie de infanterie dela Corito. Îndată ce au început trupele aceste a lua parte la luptă insurgenții au început a se retrage, trecând granița în teritoriul Muntenegrului. Perderile trupe: un mort și un rănit greu. Muntenegru are cordou la graniță, dar cu tot cordoul insurgenții intră și eașă din Muntenegru după plac. — Telegraful este restabil și între Bilek și Gațco

Altă scire anunță o ciocnire la Ledeni, în care resculții au pierdut 120 morți și trupele 4 morți, 2 răniți greu și 10 răniți ușor.

Oficial. În cercurile Gațco, Coniția, Nevesinie, Stolaț, Zubci, se repețesc năvălirile talhăreșe. În 18 l. c. st. n. au eșit din Focea colonelul Zambauer cu trei batalioane și două tunuri preste Cerni Vrh și colonelul Hotze preste Sas. La Cruciția colona lui Zambauer s'a întâlnit cu insurgenții și îi a împărșiat în grabă. Cruciția din a cărei case insurgenții au pușcat asupra trupelor, e arășă în cea mai mare parte. Perderi: patru soldați, răniți. Insurgenții: 5 morți și 7 prinși.

„Românul“ din Bucuresci dăce: Guvernul va aduce în cameră cât mai curând un proiect privitor la împărșirea armatei în patru corpuri mari, fie care din două divizioni și patru brigade.

Contribuiri

preste prețul de intrare, la balul calicot, aranjat prin rumania femeilor române din Sibiu, la 15 Febr. a. o. în favoarea înfînțândei scoale române de fete:

Dela Esc. Sa Metropolit M. Romanul 14 fl., ad: br. David Urs de Margineni col. ces. reg. în pens. 8 fl. 50 cr., A. Greceanu propr. 6 fl. 48 cr., Nicanor Frates, protosincol 5 fl., Victor Sill, adv. 4 fl., Aug. Lăday, jude la Carie în pens. 3 fl. 50 cr., I. Tr. Hamrodi, comerc. 3 fl. 50 cr., D. Na. Constanța de Dunca Schiau 3 fl., D. V. Varion Roman, director la Albina, N. N. Dr. A. Răuciu, adv., Hugo Lideke, comerc. și Stefan Kasl, prot. luter. în Gașterija câte 2 fl., Kolontsek, reg. Geez 1 fl. 50 cr., I. Bucician, Dr. Caleraria, medic în Sălție și Ioan de Preda, adv. câte 1 fl., B. P. Andr. Domanovsky, prof. Paul Fășie, jude regere, în Vașcut, Lud. Binder, conduc. de tipogr., George Barițiu, redact. și contele Lazar, propr. câte 50 cr. În total 68 fl.

48 cr., din ce prin aceasta se cuitază cu mulțămia.

Sibiu, 20 Febr. 1882.

Comitetul aranjatoriu.

Economic.

Sibiu, 10 Februarie n. Pro hectolitru: grâu fl. 8.40-9.20; grâu scăresc fl. 7.20-8; scăcară 4.80-5.20; Orz fl. —; Ovăș fl. 2.90-3.80; Cucus fl. 4.60-5. —; Mălaiu fl. 4-5. Cartofi fl. 12-14. Semeșă de căneapă fl. 9-10; Masere 10-11; Linte fl. 12-14; Fasole fl. 5-7; poro chio: Făină de plau fl. 15; Silișniță fl. 70-75. Unsoare de porci fl. 70-72; Săburat poro chio fl. 82-85; Săudă luminării fl. 48-45; Luminării deșu 60 chilo 5.52-53; Săpan fl. 23-32 flau poro chio fl. 1.80-1.70. Căneapă poro chio 25-30. Lemne vradose de foc poro metr chilo 3.75; Spirit vro grad 35-35 cr. poro chilo: carne de vită 46-48 cr. Carne de vîșel 38-50 cr. carne de porc 40-44 cr.; carne de berbec; 24-26 cr. oară 10 de 35 cr.

Medias, 9 Februarie n. Pro hectolitru: grâu 7-8. —; Orz scăresc fl. 6-6.60; Scăcară fl. 5-5.50; Orz fl. 2.70-3; cucus fl. 4.80-5.50; Semeșă de căneapă fl. 7-7.50; Fasole 6.60-7.70; masere fl. —; Cartofi fl. 2-2.50. Făină fl. 1.40-1.70; cel vechi; cel nou fl. — Căneapă fl. 80-83 Silișniță; 60-60. fl. poro chio unsoare de porc fl. —; 70; Său de luminării fl. —; Spirit vro grad 10 1/2 cr. carne de vită poro chio 44 cr carne de porc 36-40 cr. carne de vîșel 40-44 cr.; carne de berbec. — cr.; oară 6 de 10 cr. Tergul au fost ruc coceta. Timpul senin și rece.

Loterie.

Mercuri în 18 Februarie n. 1882.

Buda: 40 18 54 2 57

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.10	117.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	89. —	88.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	107.50	107. —
Oblig. de stat dela 1876 de ala drumului de fer orient. ung.	93. —	—
Impunatul drumurilor de fer ung.	130.50	130.75
Obligaii ungar. de rescumpăre-păre pământului	95.50	96. —
Obligaii ungar. en clausulă de scorfie	94.50	94.50
Obligaii ungar. de scorfie	95. —	95.50
Obligaii ungar. temeș. en clausulă de scorfie	94. —	94. —
Obligaii ungar. transilvane	95. —	96. —
Obligaii ungar. croato-slavonice	96. —	—
Obligaii ungar. de rescumpăre-păre (decime de vin	73.95	77.25
Datorie de stat austriac	73.95	74.75
Datorie de stat în argint	75.30	76. —
Renta de aur austriac	91.45	92. —
Scorți de stat dela 1860	127.75	128. —
Ațiuni de bancă austro-ung.	811. —	810. —
Ațiuni de credit austr.	294.50	294.25
Ațiuni de bancă de credit ung.	285.50	297. —
Scorți ungarcesi en premii	113.50	114.50
Scorți regulare. Tere	105. —	108.75
Serșuri fonciari ale institutiunii „Albina“	—	—
Argint	5.62	5.63
Galbiu	9.52	9.52
Na eleon	58.50	58.50
100 marcon nemțesi	120.15	120.10
London (pe polița de trei luni)	—	—

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „ALBINA“ se invită prin aceasta, în vîrteuca § 19 al statutelor societății la

a IX-a adunare generală ordinară

care se va jine la Sibiu în 24 Martie 1882 stilul nou înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1.)

Obiecte

1. Raportul anual al Direcțiunii, bilanțul anului 1881, și raportul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea marcelor de prezență.
5. Alegerea unui membru în consiliul de direcțiune în sensul § 36 din statute.
6. Alegerea comitetului de revisiune.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23, și 24 din statutele societății voșe a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sînt rugați, a-și depune la casa institutului acțiunile lor și eventual dovezile de plenipotență cel mult până în 21 Martie 1882 stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 15 Februarie 1882.

[22] 1-3

Diracțiunea institutului.